Dijous 34 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 21,20-28): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «I quan veureu Jerusalem encerclada pels exèrcits, sapigueu aleshores que ha arribat la seva desolació. Llavors els qui siguin a la Judea, que fugin a les muntanyes; i els qui siguin enmig d'ella [-és a dir, de Jerusalem-], que en surtin; i els qui siguin als camps, que no hi entrin. Perquè aquests són dies de venjança, per tal que es compleixin totes les coses que han estat escrites. I ai de les qui estiguin gràvides i de les que criïn aquells dies! Perquè hi haurà gran angoixa sobre la terra, i ira sobre aquest poble. I cauran al fil de l'espasa, i seran portats captius a totes les nacions, i Jerusalem serà trepitjada pels gentils fins que es compleixin els temps de les nacions.

I hi haurà grans senyals en el sol, la lluna i les estrelles; i sobre la terra consternació de les nacions, les quals estaran en angoixa pels bramuls de la mar i de les ones. I perdran l'alè els homes pel terror i l'ansietat davant les coses que sobrevindran al món, perquè les potències dels cels trontollaran. I aleshores veuran el Fill de l'home que ve en un núvol, amb gran poder i glòria.

I quan aquestes coses comencin a succeir, redreceu-vos i alceu els vostres caps, perquè s'apropa la vostra redempció».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Redreceu-vos i alceu els vostres caps, perquè s'apropa la vostra redempció»

Fra Lluc TORCAL Monjo de Monestir de Sta. Mª de Poblet
(Santa Maria de Poblet, Tarragona, Espanya)

Avui, llegint aquest sant Evangeli, ¿com no ens poden ser presents els moments actuals, cada vegada més plens d'amenaces i més tenyits de sang? «Sobre la terra consternació de les nacions, les quals estaran en angoixa pels bramuls de la mar i de les ones. I perdran l'alè els homes pel terror i l'ansietat davant les coses que sobrevindran al món» (Lc 21,25b-26a). Moltes vegades, la segona vinguda del Senyor ha estat representada amb les imatges més terrorífiques possibles, com sembla ésser en aquest Evangeli, sempre

sota el signe de la por.

Però, és aquest el missatge que l'Evangeli ens adreça avui? Fixem-nos en les últimes paraules: «I quan aquestes coses comencin a succeir, redreceu-vos i alceu els vostres caps, perquè s'apropa la vostra redempció» (Lc 21,28). El centre del missatge d'aquests darrers dies de l'any litúrgic no és la por sinó l'esperança de la futura alliberació, és a dir, l'esperança del tot cristiana de l'assoliment de la plena vida amb el Senyor, en la qual participaran també el nostre cos i el món que ens envolta. Els esdeveniments narrats en forma tan dramàtica volen indicar simbòlicament la participació de tota la creació en la segona vinguda del Senyor, com ja va participar en la primera vinguda, especialment en el moment de la seva passió, quan el cel s'enfosquí i la terra tremolà. La dimensió còsmica no quedarà abandonada a la fi dels temps, perquè és una dimensió que acompanya l'home des que entrà al Paradís.

L'esperança del cristià no és enganyosa, perquè quan tot això succeeixi —ens diu el mateix Senyor— «I aleshores veuran el Fill de l'home que ve en un núvol, amb gran poder i glòria» (Lc 21,27). No visquem angoixats per la segona vinguda del Senyor, per la seva Parusia: meditem, més aviat, les profundes paraules de sant Agustí que, ja al seu temps, es preguntava, veient els cristians atemorits pel retorn del Senyor: «Com pot l'Esposa tenir por del seu Espòs?».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Espera, espera, que no saps quan vindrà el dia ni l'hora. Vetlla amb compte, que tot passa amb brevetat» (Santa Teresa de Jesús)
- «Els elements còsmics passen, mentre que la Paraula de Jesús és el veritable 'firmament' sota el qual l'home pot romandre» (Benet XVI)
- «(...) Fins que tot li hagi estat sotmès (cf. 1Co 15,28), mentre no hi hagi un cel nou i una terra nova on faci estada la santedat perfecta, l'Església pelegrina, en els seus sagraments i les institucions, que pertanyen al temps present, porta la figura d'aquest món que passa (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 671)